

16 kwietnia 1928 r.

URZĄD PATENTOWY

B60r 19/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 8401.

Kl. 63 c 70.

Fritz König & Co. G. m. b. H.
(Magdeburg, Niemcy).

Ochraniacz do samochodów.

Zgłoszono 20 stycznia 1927 r.

Udzielono 14 lutego 1928 r.

Ochraniacze do samochodów, zapobiegające uszkodzeniom samochodu i niebezpiecznym wypadkom przy zderzeniu się samochodu i składające się z zewnętrznej, łukowej, przymocowywanej do podwozia wielowarstwowej taśmowej sprężyny stalowej i z takiej samej sprężyny wewnętrznej, przylegającej w trzech miejscach do sprężyny zewnętrznej, i połączonej z nią sztywno w środku, są znane i okazały się skutecznymi przy chwytyaniu uderzeń, trafiających wprost z przodu. Do przejmowania jednak skośnych pod kątem lub bocznych, trafiających w końce ochraniaczy, mocnych uderzeń, ochraniacze te nie posiadają dostatecznej, elastycznej przeciwstawiającej się uderzeniu sztywności, jak również wymaganej możliwości wzajemnego

przesuwania się obu współdziałających sprężyn, chwytających uderzenia.

Przedmiotem wynalazku niniejszego jest ochraniacz, który, przy uderzaniu w dowolne miejsce, przeciwdziała elastycznie i z niezbędną sztywnością. Istota wynalazku polega na tem, że sprężyna wewnętrzna w środku i przy skierowanych do środka końcach sprężyny zewnętrznej zaciśnięta jest pod rolkami lub podobnymi częściami, przyczem końcowe łuki sprężyny zewnętrznej wzmocnione są pętlicowo zagiętymi końcami sprężyny wewnętrznej, które tak samo umocowane są ruchomo pod wałkami lub urządzeniem podobnem. Dzięki temu połączeniu, pozwalającemu ślizgać się obu sprężynom, sprężyna wewnętrzna posiada możliwość nastawiania się

względnie dostosowywania się odpowiednio do przesunięć powstających wskutek uderzenia, dzięki zaś wzmocnieniu końców sprężyny zewnętrznej, uderzenia, skierowane pod kątem lub zboku na końce ochraniacza, są również chwywane.

Na rysunku przedstawiono jedną z form wykonania niniejszego wynalazku. Fig. 1 pokazuje ochraniacz w widoku z góry; fig. 2 jest przekrojem wzdłuż linii $A-B$ na fig. 1, a fig. 3 uwidocznia ochraniacz, przymocowany do samochodu.

Ochraniacz wykonany jest ze zgiętej w kształcie płaskiej elipsy, wielowarstwowej sprężyny zewnętrznej a ze stali taśmowej, w którą to sprężynę włożona jest taka sama wielowarstwowa sprężyna wewnętrzna b , przylegająca w trzech miejscach do sprężyny zewnętrznej i zaciśnięta między przymocowaniami do tej ostatniej wałkami c , c' , c'' , dzięki czemu obie sprężyny mogą się względem siebie przesuwają we wszystkich punktach połączenia. Końcowe łuki d , d' sprężyny zewnętrznej wzmocnione są końcami f , f' sprężyny wewnętrznej, zagiętymi pętlicowo, i również zamocowanymi pod wałkami e , e' . Przytem pod wałkami e , e' mogą być przymocowane końce wszystkich lub tylko niektórych warstw sprężyny wewnętrznej, a pozostałe w tym wypadku warstwy wolne mogą

być ułożone stopniami. Poszczególne warstwy sprężyny zewnętrznej a , a także sprężyny wewnętrznej b są w jednym lub kilku miejscach spojone ze sobą lub znielowane.

Do przymocowania ochraniacza do podwozia sprężyna zewnętrzna a posiada zagięte, wzajemnie równoległe końce g , g' , które przymocowuje się z zewnątrz do ramy podwozia bez konieczności przewiercania ramy.

Zastrzeżenie patentowe.

Ochraniacz do samochodów, znamienny tem, że sprężyna wewnętrzna (b), której końce (f , f') umocowane są pod wałkami (e , e') w taki sposób, iż dzięki połączeniu sprężyna wewnętrzna (b) może się nastawiać, względnie dopasowywać odpowiednio do przesunięć sprężyny zewnętrznej (a), przyczem dzięki bocznemu usztywnieniu sprężyny zewnętrznej przejmowane są bezpiecznie uderzenia boczne, trafiające w końcu ochraniacza lub skierowane do niego pod kątem.

Fritz König & Co. G. m. b. H.
Zastępca: I. Myszczyński,
rzecznik patentowy.

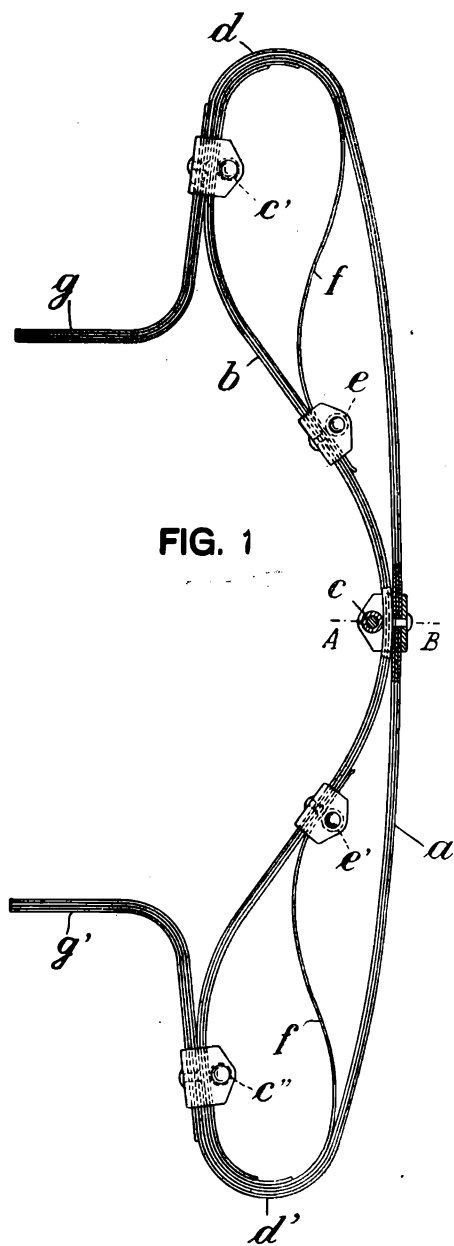

FIG. 1

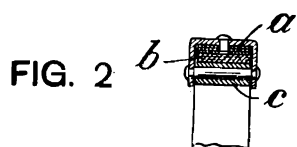

FIG. 2

FIG. 3

